

czasopismo północnej części wojew. śląskiego

Przedpłata miesięczna z
dostawą do domu 1,50 zł.

Cena numeru 15gr

Wychodzi we wtorek, czwartek i sobotę.

REDAKCJA i ADMINISTRACJA: Tarnowskie Góry, Rynek 13 — Tel. 1034

REKLAMY:
0,20 zł. za 11am. wiersz mrr
OGŁOSZENIA
według umowy

Rok IV.

Tarnowskie Góry, dnia 19 stycznia 1933r.

Nr. 9

Sowiety wysyłają nowych agitatorów do Polski.

Z Moskwy donosi (KAP): Informator tutejszy K. A. P. podaje, że na kursy propagandowe w Moskwie, Leningradzie i Charkowie uczęszcza około 900 osób, pochodzących z Polski. Agitatorzy ci są przeznaczani specjalnie dla Polski i dla ludności polskiej, zamieszkującej na Białej Rusi i Ukrainie.

W miarę kończenia kursów wysyłani są na propagandę przede wszystkim do Polski z zaleceniem przekraczania granicy polskiej z terenu Gdańska lub od granicy niemieckiej.

Przed konwersją pożyczek

z państwowego Funduszu Budowlanego.

Dowiadujemy się, że w najbliższym czasie ukaże się rozporządzenie min. skarbu o obniżeniu oprocentowania kredytu długoterminowego, udzielonego z państwowego Funduszu Budowlanego na budownictwo mieszkalne o 1 proc. Jednocześnie nastąpi przedłużenie terminu amortyzacji tych pożyczek.

Zarządzenie to otrzymałoby moc obowiązującą od 1 listopada 1932 r. a więc działając wstecz.

Niewątpliwie zarządzenie powyższe przyniesie dużą ulgę zainteresowanym, obniżając wysokość komornego w nowych domach.

Nowe typy zapalek.

Pewna część prasy zajęła się omówieniem stosunków wewnętrznych, jakie panują na rynku handlu zapalnikami w Polsce.

Pogląd, że hurtownicy zapalczeni rzekomo wywierają nacisk na kupców detalicznych, a kupcy detaliczni na konsumentów, aby ci nabywali zapalniki w pudełkach o małych rozmiarach, zupełnie nie odpowiada prawdzie. Ten rodzaj zapalek przeznaczony jest tylko dla mielicznych odłamu publiczności. Liczył się z tem Polski Monopol Zapalczany, produkując te zapalniki w znikomej ilości, wynoszącej zaledwie 1 procent ogólnej produkcji.

Ostatnio wypuszczono na rynek zapalniki „fajkowe”. Mają one tensam cel, co inne specjalne formaty pudełek, a jest nim zaspokojenie w najszerzych rozmiarach życzek wszystkich konsumentów zapalek.

Byłoby rzeczą więcej, niż naiwną, twierdzić, że ten rodzaj zapalek chcą sfery kupieckie specjalnie lansować na naszym rynku.

Wobec tego wszelkie specjalne formaty, a więc czy to małe „damskie”, czy też płaskie z wizerunkami, czy „fajkowe” duże, czy książeczkowe — produkuj Polskę Monopol Zapalczany w ilościach znikomo małych, pragnąc najbardziej zaspokoić życzenia wszystkich bez wyjątku konsumentów.

Czy wolno rujnować obywatela?

Zaczynamy od elementarza: obywatel winien płacić sumiennie podatek. Państwo ma prawo rygorystycznego ściągania podatku. Opieszali obywatel sam sobie szkodzi.

Dotąd wszystko w porządku. Nie jest natomiast w porządku, jeżeli na tle należności podatkowych rujnuje się obywatela i w ten sposób raz na zawsze niszczy się warsztat pracy, traci podatnika i zadaje cios poczuciu sprawiedliwości. Nie jest to zwłaszcza wtedy w porządku, gdy obywatel ma na swoje usprawiedliwienie ciężki kryzys gospodarczy.

Parę lat temu na wielkiej przestrzeni b. zaboru rosyjskiego można jeszcze było kupować na licytacji majątki ziemskie i nieruchomości miejskie za parę groszy, ponieważ ustawy tamtejsze nie znały dolnej granicy poniżej której nie wolno było sprzedawać licytowanego obiektu. Luke tę zapeliła niedawno ustawa, oznaczająca tę dolną granicę w stosunku do sumy szacunkowej. Natomiast takiej granicy nie ma, gdy idzie o ruchomości. I na tem właśnie tle zdarzają się w różnych częściach państwa rzeczy czasem wprost niewiarogodne, którym stanowczo należy kres położyć w imię słuszności i w imię dobrze zrozumianego interesu państwowego.

Jeden z takich wypadków, który jest szczególnie jaskrawy, ponieważ stroną, która spowodowała licytację, był skarb państwa, zdarzył się niedawno na Pomorzu.

Oto na dzień 11 listopada ub. r. ogłoszono licytację zajętych przez urząd skarbowy w Tczewie za zaległe podatki, 5 krów dojnych wschodnio-fryzyjskich i 7-miu dużych wozów roboczych, będących własnością pana L. S. Inwentarz ten przed zajęciem oszacowany został — zresztą dość nisko — na 2,050 zł.

Z powodu braku nabywców — czasy są ciężkie, kryzysowe — licytacja ta nie odbyła się, przeto wyznaczono drugi termin licytacji na dzień 3 bm. I oto w dniu tym 5 krów i 7 wozów, inwentarz doskonale utrzymany i wysokocenny, sprzedano za nieprawdopodobną cenę 113 zł. Ażehy powiększyć sumę uzyskaną, a potrzebną na pokrycie podatków, sprzedano jeszcze garnitur młocarniany, składający się z młocarni, lokomobili parowej 10-konnej, stojaka i dewatora... za 550 zł.

Podatnik został więc rozczarowany, a jego warsztat prawie że unieruchomiony. Człowiek ten, nie zapłaci napewno przez wiele lat podatku, bo nie będzie miał z czego płacić. Skarb państwa uzyskał doraźnie kilkaset zł., ale stracił podatnika, a w sercu obywatela i tych wszystkich, którzy na dramat patrzyli, wywołał uczucia napewno niepożądane.

Jeśliby nawet — nie mamy podstaw by tak twierdzić — obywatel ten ponosił jakąś winę t. j. był opieszali w płaceniu podatku, to kara, jaka go spotkała, jest nieproporcjonalna, okrutna! A przecież (zwłaszcza w rolnictwie) setki tysięcy podatników nie zapłaciło podatku nie dlatego, że nie chcieli płacić, lecz, że nie mogli tego uczynić z powodu kryzysu.

Rzecz działa się w powiecie tczewskim, a więc na Pomorzu, gdzie wywołanie nastroju krzywdy lub niesprawiedliwości jest szczególnie niewskazane. O tem również należało pamiętać!

A teraz wnioski praktyczne: Po pierwsze władze centralne winny pouczyć podwładne im urzędy, iż istnieje pewna granica, której przy ściąganiu zaległych podatków przekraczać nie wolno — właśnie w interesie skarbu państwa. Po drugie nasze czynniki ustawodawcze powinny jaknajszybciej zastanowić się nad ustaleniem normy prawnej, któraby przynaj-

mniej na okres przejściowy anormalnej niżki cen nie pozwalała na sprzedaż ruchomości licytowanych poniżej pewnej granicy dolnej ściśle procentowo określonej, w stosunku do sumy szacunkowej. Im prędzej taka ustawa będzie uchwalona, tem lepiej będzie dla państwa i obywateli.

Rozpaczliwe położenie właścicieli nowych domów.

Związek Właścicieli Nowych Domów na województwo Śląskie z siedzibą w Rybniku zwrócił się do władz centralnych o spowodowanie, aby na wzór ustawy o konwersji wierzytelności długoterminowych z dnia 20.12.1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 115, poz. 950) wydano jaknajprędzej osobną ustawę o oddłużeniu z mocą działania na całą Rzeczpospolitą, oraz, aby z dobrodziejstw ustaw, przynoszących ulgi rozpaczonemu i błądzącemu ratunku dłużnikom: w osobach właścicieli nowych domów, nie wyłączono Górnego Śląska, gdzie nędza wskutek masowego bezrobocia święci prawdziwe orgie. Do rzędu takich ustaw należy również ustawa o rozbudowie miast z dnia 22. IV. 1927 r., obejmująca ulgi podatkowe (art. 31—33), która nie ma mocy obowiązującej w Wojew. Śląskiem.

Położenie właścicieli nowych domów na Śląsku jest więcej niż katastroficzne, wprost zabójcze. W okresie dotkliwego kryzysu mieszkaniowego wszczęto szeroką propagandę budowania domów mieszkalnych. Potworzono w tym celu specjalne fundusze pożyczkowe, zachęcano kasy komunalne i instytucje pożyczkowe do wydatnego popierania kredytami akcji budowlanej. To też — zwłaszcza na Śląsku — rzucono się wprost żywiołowo do budowania domów mieszkalnych, a kuśsząc podniętą było utworzenie niskoprocentowego Śl. Funduszu Gospodarczego w celu wydatnego kredytowania tej akcji. Każdy, kto miał jakie oszczędności, lokował je w budowie domu mieszkalnego.

Wkrótce jednak minął okres dobrej koniunktury, a nastał okres rozczarowania. Skromna kalkulacja rentowności z wybudowanego domu szybko załamała się i runęła w gruzy. Dochody z czynszów w zawrotnym tempie zaczęły spadać do absurdalnego poziomu. Podobnie ma się rzecz i z dochodami z pracy zarobkowej. Katastrofalny zastój w przemyśle śląskim i masowe bezrobocie doprowadziły liczną rzeszę właścicieli nowych domów do kompletnej ruiny, pogłębiając ogrom nędzy wśród tychże właścicieli. Nie tylko, że duży procent właścicieli nowych domów znajduje się bez pracy, lecz nadto częste są wypadki, że lokatorami nowego, obciążonego długami domu są bezrobotni, niepłacący ani grosza czynszu. O jakiegokolwiek zatem rentowności nowego domu na Śląsku już od dwóch lat niema mowy, gdyż szalejący kryzys i niebывały zastój w przemyśle przekreślił najskromniejsze obliczenia.

Zdawałoby się wobec powyższego, że nieszczęśliwiec taki w osobie właściciela

nowego domu znajdzie zrozumienie na czas obecnego dotkliwego kryzysu u swoich wierzycieli. Dzieje się wprost przeciwnie! Zrozpaczony dłużnik przekonuje się rychło, że uprzejmi w czasach dobrej koniunktury wierzyciele stali się obecnie jego tyranami. Każdy z pożyczkobiorców za sumy, włożone w budowę domu, mógłby obecnie conajmniej dwa takie same domy wybudować. A zatem, spłacanie sum i odsetek dwu lub trzykrotnie przewyższających obecną wartość nieruchomości to ciężar, pod którym każdy z właścicieli musi się załamać, jeżeli sprawa ta nie zostanie przez władze w czasie jaknajkrótszym w sposób właściwy uregulowana.

Bezwzględne licytowanie przez instytucje kredytowe w osobach Banku Gosp. Krajowego w Katowicach jako administratora Śl. Funduszu Gosp. oraz Komunalne Kasy Oszczędności i inne banki jak i prywatnych wierzycieli, gdzie sprzedaje się nieruchomości poniżej 50 proc. ich byłej wartości, prowadzi do zupełnej ruiny wielotysięczne rzesze tych pożyczkobiorców na Śląsku, których bezlitośnie karze się za winy niepopelnione, bo za cnotę gromadzenia od szeregu lat oszczędności zmiecione zostały szalejącym kryzysem i pozostały tylko długi, ciężące na domu i automatycznie rosnące z postępem kryzysu.

Wydanie rozporządzenia Pana Prezydenta Rzplitej o wstrzymaniu licytacji na pewien okres zapobiegłoby nieuniknionej ruinie właścicieli nowych domów.

Od miesiąca sierpnia ub. r., t. j. od czasu utworzenia się Związku, ślemy nieustannie memorjały do władz wojewódzkich i centralnych, przedstawiając w nich katastroficzne położenie właścicieli nowych domów, jak również przedkładałismy nasze postulaty.

Cała jednak ta nasza rozpaczliwa akcja okazuje się, jak dotąd, bezskuteczna.

Jednolity tekst dekretu o lzbach rolniczych.

W Dzienniku Ustaw z dnia 13-go bm. ogłoszony został jednolity tekst rozporządzenia Prezydenta Rzplitej o lzbach rolniczych. Tekst ten zawiera wszystkie dokonane ostatnio poprawki w przepisach prawnych, odnoszących się do organizacji i działalności lzb rolniczych.

W ten sposób ogłoszony tekst dekretu o lzbach rolniczych stanowi jednolite prawo w tej dziedzinie, obowiązujące na całym obszarze Polski, z wyjątkiem województwa śląskiego.

Czy zmiana prawa pracowniczego?

Doniosły projekt Komisji Kodyfikacyjnej.

Komisja Kodyfikacyjna rozpoczęła obrady nad projektem prawa o umowie o pracę, zmieniającego zasadniczo przepisy dotychczasowe. Najważniejsze artykuły w projekcie nowego prawa brzmią jak następuje:

Art. 478. Pracownik obowiązany jest do pełnienia pracy **nawet ponad umówioną lub zwyczajem wskazaną miarę**, jak również do pełnienia pracy innej niż ta, do której się zobowiązał, jeżeli z powodów **nieprzewidzianych** okaże się to przejściowo potrzebne.

Art. 491. Gdy stosunek pracy trwał przynajmniej **pół roku**, pracownik, dla którego umówiona praca stanowi wyłączne lub główne źródło utrzymania, zachowuje **prawo do wynagrodzenia w ciągu najwyżej czterech tygodni**, chociaż w pełnieniu pracy doznał bez własnej winy przeszkody skutkiem choroby nieprzewidzianej przy zawarciu stosunku służbowego, albo skutkiem wypadku, jak również wskutek powołania go na ćwiczenia wojskowe oraz z innych ważnych, a od niego niezależnych przyczyn (obecnie okres ten wynosi 3 miesiące i bez dodatkowych warunków, o których mówi art. 491).

Art. 499. Jeżeli w umowie nie oznaczono terminu wypowiedzenia, wypowiedzenie może nastąpić:

- 1) przy wynagrodzeniu **dziennem** — każdego dnia **na dzień następny**;
- 2) przy wynagrodzeniu **tygodniowym** — **najpóźniej na 3 dni naprzód na koniec tygodnia kalendarzowego**;
- 3) przy wynagrodzeniu **miesięcznym** — **najpóźniej na 14 dni naprzód na koniec miesiąca kalendarzowego**, dotychczas obowiązywało 3-miesięczne wypowiedzenie).

Jak widzimy, Komisja Kodyfikacyjna projektuje daleko idące zmiany w **dotychczasowym prawie pracowniczem**. Niewątpliwie projektowane zmiany będą **przedmiotem dyskusji publicznej**, w szczególności, czy odnośne przepisy kodeksu cywilnego **miałyby obowiązywać obok istniejących już dekretyw pracowniczych** (o umowie o pracę pracowników umysłowych i o umowie o pracę pracowników fizycznych), czy też **miałyby obowiązywać w miejsce tych dekretów**.

Niewiadomo też, jak do zmian projektowanych przez Komisję kodyfikacyjną **ustosunkowuje się rząd**.

Z Tarn. Gór.

Większe 2-złotówki

kursują do końca stycznia br.

Wobec nieporozumień na tle przyjmowania jedno- i dwu-złotówek dawnej emisji, przypomnieć należy, że srebrne jednozłotówki wycofane zostały z obiegu z końcem ub. roku i są wymieniane przez oddziały Banku Polskiego do końca 1934 r. Natomiast srebrne dwuzłotówki pierwszej emisji (większe) są środkiem obiegowym do końca stycznia br. i przez cały ten czas muszą być przyjmowane przez wszystkich. Podkreślić należy, że nikt nie ma prawa odmówić ich przyjęcia. Po 31 stycznia br. będą one wycofane z obiegu i wymieniane przez oddziały Banku Polskiego do końca 1935 r.

Termin wymiany 5-złotówek (większych) nie został jeszcze dotąd ustalony i kursują one narówni z 5-złotówkami nowej emisji (mniejszemi).

Ślizzawka...

W numerze 7-mym naszego czasopisma przynieśliśmy artykuł p. t.: „Tor ryżwiarski w Tarnowskich Górach i Sowicach“, w którym zwróciliśmy uwagę na niedomagania toru.

Z zadowoleniem podkreślić musimy, że niedomagania te są zupełnie usunięte. Codziennie kilku robotników stale czyści tor tak, że śmiało i dobrze można używać sportu łyżwiarskiego w naszym parku, a sportmeni nie będą już musieli niepotrzebnie chodzić na ślizzawkę do Sowic!

Rozporządzenie o nadzorze nad mlekiem.

Ukazało się rozporządzenie o nadzorze nad mlekiem i jego przetworami.

Rozporządzenie to regulujące nie tylko warunki handlu mlekiem, lecz obejmujące również obory, produkujące mleko na sprzedaż — wydane zostało pod kątem wymagań sanitarnych, aby zapewnić ludności możliwość nabywania mleka i przetworów mlecznych w stanie, odpowiadającym wymaganiom higieny.

Rozporządzenie ustala 3 rodzaje mleka przeznaczonego na sprzedaż, a więc mleko: 1) pełne, 2) pełne wyborowe i 3) chude.

Pierwszy i drugi gatunek, to mleko po pełnym wydojeniu krowy, do którego nic nie dodano i z którego nic nie ujęto. Mleko pełne, przeznaczone do sprzedaży, powinno zawierać tłuszczu co najmniej 3%. Mleko pełne, zawierające tłuszczu mniej niż 3% może być dopuszczane do

sprzedaży jako pełne, ze specjalnem oznaczeniem zawartości tłuszczu.

Mleko pełne wyborowe jest to mleko, pochodzące z obór, pozostających pod stałym nadzorem weterynaryjnym i utrzymywanych w dokładnej czystości, zawierające co najmniej 3,2% tłuszczu i t. d. Wreszcie mleko chude jest to mleko, z którego odciągnięto tłuszcz częściowo, lub całkowicie.

Następnie rozporządzenie zawiera określenie przetworów mlecznych i ustala warunki, jakim winny one odpowiadać, oraz wymagania, stawiane dla obór, sklepów, mleczarni, naczyń i t. d. Rozporządzenie powyższe reguluje w ten sposób całkowicie obieg mleka i produktów mlecznych, począwszy od obory poprzez wszystkich handlarzy aż do spożywcy.

„Poszkodowany Związek”.

W naszym mieście istnieje pomiędzy innem: Związek poszkodowanych uchodźców. Sekretarzem tego związku wybrano niejakiego Stawinogę, byłego policjanta.

Dochodzą nas ze strony członków tego związku żale, że wspomnianemu sekretarzowi powierzono kilka spraw do załatwienia, jak wnioski poszkodowanych do Województwa i t. p.

Pan Stawinoga pobrał za swą „fatygę“ od niektórych członków „honorarium“. Jak stwierdzili członkowie, powierzone p. Stawinodze zlecenia nie zostały wykonane! Czyżby związek ten dlatego nosił nazwę: „Związek poszkodowanych uchodźców śląskich?“

Wniesienie podania nie zwalnia od obowiązku zakupna właściwego świadectwa przemysłowego.

Wniesienie podania do władzy skarbowej o zezwolenie na wykup świadectwa przemysłowego niższej kategorii nie zwalnia samo przez się od obowiązku wykupienia właściwego świadectwa przemysłowego.

Art. 98 ustawy o podatku przemysłowym stanowi **specjalny zakaz prowadzenia** przedsiębiorstwa lub wykonywania zajęcia bez odpowiedniego świadectwa przemysłowego, a istota tego przestępstwa polega na niespełnieniu obowiązku uiszczenia właściwego niższej kategorii **nie zwalnia samo przez się** od obowiązku wykupienia właściwego świadectwa przemysłowego (wyrok S. N. w sprawie II. 4. K. 207/32).

Obniżka taryfy telefonicznej o 20 %.

Ministerstwo Poczty i Telegrafów powzięło już poprzednio decyzję w sprawie wprowadzenia w taryfie telefonicznej nowych ulg.

I tak w najbliższym czasie już od 1-go lutego mają być **zniżone o 20 proc. taryfy za rozmowy międzymiastowe** w czasie od 7 do 9 godziny wieczorem, między zaś 9 wieczorem a 8 rano, wprowadzone zostaną **ulgowe rozmowy za opłatą 60 proc. normalnej taryfy**.

Z Powiatu Tarn. Gór.

LASOWICE.

Walne zebranie Związku Powstańców Śląskich.

W niedzielę, dnia 22 bm. o godz. 16 (4 popołudniu) odbędzie się na sali p. Gołkowej w Lasowicach walne zebranie Związku Powstańców Śląskich, na które zaprasza się nie tylko wszystkich członków, lecz również sympatyków związku.

Ze względu na to, że bardzo ważne będą poruszane sprawy, jest ilość wszystkich członków oraz ich obecność bardzo pożądana.

TARNOWICE STARE.

Walne zebranie Towarzystwa Śpiewu „Moniuszko”.

W dniu 9-go stycznia b. r. odbyło się w szkole powszechnej walne zebranie Towarzystwa Śpiewu „Moniuszko“. Zebraniu przewodniczył p. Zawada Alfons. St. remu zarządowi udzielono absolutorjum.

Skład nowego zarządu przedstawia się następująco: prezes — Kłosa Alojzy, sekretarz — Frasek Bernard, skarbnik — Siwiec Jan, bibliotekarz — Kiełbasa Edmund, dyrygent chóru — kierownik szkoły miejscowej p. nauczyciel Białecki.

Z Radzionkowa.

Wstydzą się swej wiary.

Na tutejszych targach obcy posmiewcy z kościoła katolickiego folgują bezkarnie swej nienawiści do wiary świętej, przeklinają i wyzywają na urzadzania kościelne, urągają z obrzędów pogrzebowych, z duchowieństwa naszego — nawet pono z Ojca św. Czynią to bezkarnie i bez nagany, albowiem nasi obywatele słuchają w milczeniu bzdury tych zakapturzonych komunistów i nie wiedzą ciętej odpowiedzi, tak jakoby się przed takimi draniami wstydzieli, iż są katolikami. Smutny to i bolesny objaw, iż w święta i w niedziele kościół jest pełny nabożnych, a przez dzień powszedni bylejakie obcy handlarz na targu, co tu przybywa z Bedzina i komunizmem prześlakniętych stron, śmie narzucać się tym samym wiernym swoją bezbożnością! A jeszcze kupują nasi ludzie u takich, przyczyniając się w ten sposób do ogółenia gminy z gotówki! Miejscowy kupiec ma płacić podatki dochodowe, obrotowe, majątkowe, budynkowe itd. bez liku, ma wspierać bezrobotnych, opodatkować się na ich rzecz, nieść im pomoc — a ten sam bezrobotny zezwala, by taki obcy handlarz kpił tu sobie publicznie z wiary katolickiej, zamiast go zmusić do milczenia i zostawić go na boku.

Tutejsi kupcy i rzemieślnicy zatrudniają córki lub synów tych bezrobotnych — zarobiony u nich grosz, zamiast tu pozostać, idzie do kieszeni żydów i podobnej sekty. To już obciążność bez granic! Ale winę w tem ponoszą także odpowiedzialni za stosunki w gminie, zarząd gminy i zastępcy z p. naczelnikiem na czele. Dawno mogli oni oczyścić targi tutejsze od niegodziwych przybyszów z żydowskich, komunistycznych stron przez odnośny zakaz — ale „targowe“ pachnie, bo to pod ręką zapełnili puste kasy bez łamania głowy! To są srebrniki judaszowe — nasi i wiara na tem cierpi!

Pogrzeb śp. K. Maysera.

W niedzielę popołudniu odprowadzono na miejsce wiecznego spoczynku na tutejszym cmentarzu pod Książagórą śp. zawiadowcę kopalni radzionkowskiej K. Maysera, zmarłego po krótkiej chorobie, przeżywszy 57 lat. Pogrzeb był bardzo okazały i wzięli w nim udział urzędnicy kopalni tutejszej, jakoteż z sąsiedzkiej kopalni „Beuthengrube“ z p. dyrektorem Hollunderem i zawiadowcą kopalni Kunze na czele, oraz szereg związków jakoteż liczna załoga kopalni radzionkowskiej. Zmarły swoje wysokie stanowisko zawdzięczał własnej pilności i pracowitości. Pogrzeb odbył się po polsku bez słowa niemieckiego, gdyż zmarły był komisarycznym członkiem zarządu gminy. W pogrzebie wzięli udział także przedstawiciele władz polskich, jak p. naczelnik Ziętek i inni. R. i. p.!

We wtorek, dnia 17-go stycznia br. rano o godzinie 1-szej zasnął w Panu po długich i ciężkich cierpieniach, zaopatrzony św. Sakramentami mój ukochany mąż, nasz troskliwy ojciec, teść i dziadek, emerytowany urzędnik kolejowy i właściciel domu

Śp. Piotr Wandzik

przeżywszy 66 lat.

W imieniu osieroconych, w smutku pogrążona

żona Anna Wandzik

z domu Ossadnik

Pogrzeb odbędzie się w piątek, dnia 20 stycznia 1933 r. popoł. o godz. 2-giej z domu żałoby, ul. Powstańców 38.

Stan posiadania Harcerstwa Polskiego w Tarn. Górach i okolicy.

Hufiec tarnogórski liczy 331 harcerzy i 45 zuchów. Drużyn w hufcu jest 12, a to: przy gimnazjum państwowem, seminarjum nauczycielskiem, szkole ćwiczeń, szkole powszechnej w Tarnowskich Górach, tudzież w Bobrownikach, Czarnej Hucie, Lasowicach, Miasteczku, Radzionkowie 2 drużyny, Suchej Górze i Strzybnicy. W powyższych liczbach nie mieszczą się drużyny, w których praca dopiero się rozpoczyna.

W ubiegłym lecie pewna ilość harcerzy wzięła udział w kursie dla drużynowych w harcerskiej szkole instruktorskiej na Buczcu (Śl. Cieszy.) oraz w obozie kursu dla zastępowych zorganizowanym przez Komendę Hufca w Tarnowskich Górach, który odbył się w Okopach św. Trójcy nad Dniestrem (Woj. Stanisławowskie). Druhowie po powrocie z kursów popełnili pracę odrazu naprzód. Drużyny pracują z zapałem. Własnym zarobkiem

są umundurowane i wyekwipowane.

Jedyną przeszkodą, która hamująco działa na rozwój harcerstwa, jest brak własnych izb, których przeważna część drużyn nie posiada, zaś sale szkolne nigdy nie potrafią zastąpić takowych.

Mała ta armia zwraca się do właściwych czynników z gorącą prośbą o dalszą opiekę i pomoc.

Tutejszy inspektorat kontroli Zakładu Ubezpieczeń

zwraca uwagę wszystkim pracodawcom, ażeby przygotowali karty kwitowe i uprządkowali je z uwagi na to, że niezastosowanie się pociągnie za sobą karę.

GMINA IZRAELICKA. Porządek nabożeństw.

W **piątek**, dnia 20 stycznia br.: Zapalenie świec o godz. 16,55. — Nabożeństwo wieczorne o godz. 16,30.

W **sobotę**, dnia 21 stycznia br.: Rano o godz. 9. — Poświęcenie Nowiu o godz. 10,15. — Mincha o godz. 16,45. — Koniec soboty o godz. 7,15.

W **innych dniach**: Rano o godz. 7,15. — Wieczorem o godz. 16,30.

